

Wyrok Sądu z dnia 10 czerwca 2020 r. – Leinfelder Uhren München / EUIPO – Schafft (Leinfelder)**(Sprawa T-577/19) ⁽¹⁾****[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy Leinfelder – Brak rzeczywistego używania znaku towarowego – Artykuł 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Nadużycie prawa]**

(2020/C 255/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Lüft)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Thomas Schafft (Monachium) (przedstawiciel: adwokat V. Sandulache)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 maja 2019 r. (sprawy połączone R 1930/2018-2 i R 1937/2018-2), dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między T. Schafftem a Leinfelder Uhren München.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 30.9.2019.**Postanowienie Sądu z dnia 11 czerwca 2020 r. – Lípidos Santiga / Komisja****(Sprawa T-561/19) ⁽¹⁾****[Skarga o stwierdzenie nieważności – Energia – Dyrektywa (UE) 2018/2001 w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych – Ograniczenie wykorzystywania biopaliw wytwarzanych z upraw przeznaczonych do celów spożywczych lub pastewnych – Rozporządzenie delegowane (UE) 2019/807 – Definicja surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (ILUC) – Olej palmowy – Czynna legitymacja procesowa – Brak indywidualnego oddziaływania – Niedopuszczalność]**

(2020/C 255/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lípidos Santiga, SA (Santa Perpètua de Mogoda, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat P. Muñiz Fernández)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland i Y. Marina, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia częściowej nieważności rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w zakresie w jakim dotyczy ono po pierwsze, określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla, a po drugie, certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. 2019, L 133, s. 1).